

המשך הסידרה על חיהם האינטימיים המעופפים של צוותות האוויר והדיילות של „אל-על“ בשחקים ועל פני הקרקע

בכל מטוס יש מאהב

רדיעה מעיתונות אמריקה העסיקה, השבוע, ברצינות את מינהלת נתיבי האוויר הלאומיים הישראליים, אל-על. לפי ידיעה זו, דורשות דיילות חברות התעופה האמריקאיות, כי יבטל הנוהג לא לתעסק באוויר דיילות מעל לגיל 30. „אנחנו דיילות, לא שפנונות!“ טוענות הדיילות, המאוגדות באמריקה באגוד מיקצועי מיוחדת. „הורדתן של הדיילות מן המטוסים, כשקן מגיעות לגיל הביניים מהווה הפליה לפי גיל, המנוגדת לקונסטיטוציה של ארצות הברית, הגוררת שלא יופלה איש, על-פי צבעו, מינו או גילו“.

לפי שעה לא עזרו טענות אלו: באמריקה, כמו בישראל, מתייחסים לדיילות כאל דוגמניות פירסומת של נתיבי-האוויר, משתמר שים בהן כדי לייפות את דיוקן הציבורי של החברות.

תוך-כדי-כך נוצר מצב ההורס, לא אחת, את חיהם המשפחתיים של אנשים חפים מחטא — עובדי החברה ונשותיהם.

ככל שמגביר מספר המועסקים באל-על, עולה גם מספר הטראגדיות והפרשיות הרומנטיות בין דיילות לאנשי צוותי-האוויר: וכיוון שמספר הנוסעים והטיסות של אל-על נמצא בעלייה גוברת, גובר גם המתח אצל משפחות הטייסים ובין חברי הדיילות שי נשארו על הקרקע.

בעיקבות פירסום הגילוי על תפיסתה של דיילת בשעת-ינאוף (העולם הזה 1610), ועוד עם טיים — פרצה סערה ללא תקדים בין אנשי אל-על, עתה מתחילו אנשי המינהלה לשאול את עצמם ברצינות — אולי כדאי להעסיק דיילות מביגורות יותר?

אחת עת החלו צפים גם סיפורים חדשים ונוספים על חטאי-האוויר של אנשי אל-על — ביניהם כמה מן הכמוסים ביותר.

גם בארזים נפלה השלהבת

חדשה חמריה, השבוע, היתה קשורה באחד הטייסים הוותיקים ביותר באל-על, אריה פרדליס. פרדליס, טייס מ-מוצא הודי, שהתגייס לחיל-האוויר עם ראשוני טייסי המהלך, הוא אולי האחרון בין כמאה הטייסים של אל-על — שמישהו היה חושד בו בקשרים עם דיילת.

מיעולם לא שימש נושא לרכילות בין הטייסים או הדיילות. מעולם לא ראו אותו מבלה עם דיילת ישראלית בחו"ל, מעבר לשתית תה או קפה באחד מבתי-המלון בהם מתאכסים צוותות האוויר של נתיבי האוויר הישראליים.

פרדליס החל את הקריירה שלו כטייס ב-אל-על — בלא כלום. כשנשא את אשתו הוא התגרר עימה בדירת חדר צרה, כיום הוא אב לשלושה ילדים, ובעל וילה בנחזה מגן שברמת-השרון. היה מקובל לחשוב ש-

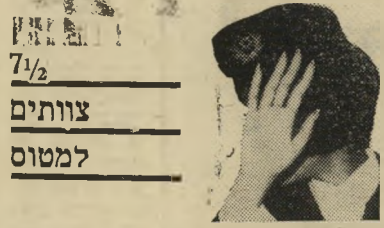
פרדליס הוא אחד מאותם הארזים בהם לא תיפול השלהבת.

והנה הסתבר השבוע כי גם הטייס אריה פרדליס נטש את ביתו והתחיל רוקס חיים חדשים בחברתה של אחת מדיילות אל-על.

הידיעה היכתה כרעם את עובדי אל-על. „אם זה קרה לפרדליס, זה יכול לקרות לכל אחד“, אמרו. אומנם, במקרהו של פרדליס לא היתה הדיילת-ידידתו הסיבת לקרע שבחיי-משפחתו.

להיפך, היא היתה תוצאה: רק לאחר ש-הטייס הגיע למסקנה כי חייו אינם מאושרים ונפרד מאשתו — התחבר עם דיילת.

אולם העובדה נשארה עובדה: הטייסים והדיילות באל-על יוצרים לעצמם חיי-משפחה פנימיים משלהם.

קורא הפשוט, הבור בעסקי-אוויר, יכול לשאול את עצמו: כיצד מוצא ל- עצמו איש צוותי-האוויר, המטוס מטוס סילון ענקי מתלאכב לבני-יורק וחזרה — פנאי לחיים פרטיים, בעת שהותו בחו"ל?

התשובה לכך היא שבועד שהמטוסים עצמם מנוצלים עד תוכם, לא כן צוותות האוויר. לכל מטוס הסט בשרות אל-על יש, בממוצע, שבעה וחצי צוותות-אוויר ה-מטוסים אותו: כי זמן התעסוקה של מטוס אחד בחודש אחד גדול בהרבה מזמן התעסוקה של צוותות-האוויר עצמם.

כך קורה שצוות המטוס מטוס ליעד רחוק, אינו טס עימו כל הדרך. אחרי מספר שעות טיסה, מתחלפים הצוותות. הצוות שסיים את עבודתו מתעכב וממתין באחת התחנות ש-בדרך, עד שהמטוס ישלים את טיסתו ויחזור. לפעמים נמשכת המתנה זו ימים אחדים.

בימים אלה אין לצוותות-האוויר תעסוקה כלשהי. הם שוהים בניכר על חשבון ה-חברה, באחד מבתי-המלון המפוארים, באחת הבירות הסטרדפורד-קורט בלונדון, הלאקיינג-סטון בניו-יורק או הרואל מונטון ב-פאריס.

יש עובדים באל-על שיש להם מיקצועות נוספים מחוץ לחיותם עובדי-החברה, הם גם יוצאים או יבואנים. אלה מנוצלים את זמנם הפנוי לפיתוח עסקי-המסחר שלהם על פני בירות-העולם. ואילו אנשי-החברה שאינם סוחרים — ואפילו החוקים שבהם נגזרים אחרי הוויית-החיים האופייני לכל צוותות-האוויר בעולם — תעסוקה רומנטית בחוג הסגור שלהם.

כפי שדונה בעולם הזה, בחלק הראשון של סידרה זו, אין מצמידים בדרך כלל את

הדיילות לצוותי-האוויר קבועים. כך קורה שבהרבה מיקרים נשארים הרומאנים המתפתחים בחינות-הביניים בגדר הרפתקות הול-פות. מבילים כמה ימים ביחד, עושים קצת אהבה — ואחרי זה יתכן שלא פגשים יותר בטיסה משותפת במשך חודשים שלמים.

אחת על שלושה מאהבים

אחת הדיילות היפות ביותר באל-על תפסה, תוך זמן קצר, שסידור זה פותח פתח לאפשרויות נירחבות ביותר. באחת הטיסות ניהלה רומאן עם נחש. בטיסה אחרת התאהבה לפתע בטייס. בטיסה שלי-שית, בה לא היו במטוס שני אלה, הסתפקה אותה דיילת בדיל.

כאן לימד אותה הניסיון שבכל זאת, למרות מירווחי-הזמן, קיימת איזו מחזוריות. היא החליטה שבמקום לחפש לעצמה מאהב חדש בכל מטוס שהיא טסה בו, היא חסתי פק בשלושת אלה.

וכך היו לאותה דיילת שלושה מאהבים, באותה חברה עצמה, מבלי שהאחד ידע על חברו. בארץ היא לא היתה מתראה או מבלה בחברתו של אף אחד מהם.

אבל אם היה מזדמן לה לטוס בחברת אחד המאהבים, היא היתה נוהגת בעת שהותם המשותפת בחוץ-לארץ כפילגשו ה-בלעדית וחברתו הנאמנה.

קירחת מכל הצדדים

הסיפור, הנראה כלקוח מתוך ה-הקומדיה הבלווארית בואינג-בואינג, עבד יפה כמה חודשים. עד שיום אחד יצא לדיילת החיננית, שכבר אינה צעירה כל כך, לטוס בחברת שניים ממאהביו. יתכן שהיא היתה מוצאת עצמה להילחץ מהסכך, לולי גילה האחד מהם לחברו, בשעת הטיסה, את תוכניות-הבילוי שלו בחברת אותה דיילת.

הגילוי לא נעם למאהב השני — והוא לא יכול היה לכלוא את זעמו. עדי-ראיית מספרים שבתא-הטייס נערכה אז סצנה קולנית, שהגיעה גם לאזני הנוסעים — ושרק הודות לחוש-אחריותם של השניים — שחשו על חיהם של הטיסים — לא התפתחה הסצנה לתיגרה אלימה.

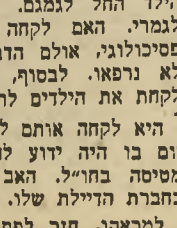
ברור שלאחר תקרית מצערת זו לא האריכה הדיילת ימים רבים בשרות החברה. היא נשארה קירחת מכאן, מכאן — ומכאן.

השפעה גורלית על הילדים

לא שלא תמיד הסיטואציות הן משע-שעות כל-כך. לפעמים הן טראגיות ממש. מעשה בטייס, אב לשני ילדים, בן ובת, שהתאהב בדיילת עד לנקודה בה החליט לנטוש את אשתו וביתו, לעבור לגור במחיצת אותה דיילת.

לדבר היתה השפעה גורלית על ילדיו, שבלאו הכי התרגלו לראות את האב ב-ימים — רק שלאחר הפסקות ארוכות. ה-ילדים הוכו בהלם. כתוצאה מעויבת האב, הילד החל לגמגם. מהילדה נעלם הדיבור לגמרי. האם לקחה את הילדים לטיפול פסיכולוגי, אולם הדבר לא הועיל. הילדים לא נרפאו, לבסוף, ינעץ הפסיכולוג לאם לקחת את הילדים לראות את אביהם.

היא לקחה אותם לנמל-התעופה בלוד, ב-יום בו היה ידוע לה שהאב עומד לחזור. במסיבה בחו"ל, האב הטייס חזר, כמובן, בחברת הדיילת שלו. למראהו, חזר לפתע הדיבור אל הילדה.

האב התרגש מהמאורע עד כדי-כך שהחליט לנטוש את הדיילת, לחזור אל ילדיו.

אלא שכוח-דאוונו לא עמד לו לזמן רב. לאחר תקופה קצרה, שוב נטש את הבית וחזר אל הדיילת שלו.

מול צבא-הנשים של צוותות-האוויר של חברת אל-על, הרואה במידה מסוימת של צדק את הדיילות כסכנה מוחשית ומתמדת לחיי-המשפחה שלהן, קיים מתנה נוסף של אנשים — ממורמרים לא פחות.

אלה הם החברים המקורקים של הדיילות. הדיילת אינה נולדת במטוס. לפני שצומחות לה כנפיים, היא מנהלת חיים נורמאליים על הקרקע, חיים הכוללים בדרך כלל חבר קבוע.

לעניין הזה יש בדרך כלל סוף ברגע בו הדיילת מקבלת את המדים שלה ומתחילה לטוס. גם בהיעדר סטאטיסטיקה מוסמכת, ניתן לומר שאפילו האהבות התזקות ביותר אינן עומדות במבחן כזה.

קאוויאר תמורת בגידה

אחת הדיילות היה חבר קבוע, ודקא בן-עשרים מהרצליה. היות והיה עסוק בלימודים אוניברסיטאיים והחליט לדחות את הנישואים עד לתום לימודיו, הגיעו השניים למסקנה שהסדר האידיאלי יהיה אם הנערה תיהפך לדיילת לשנה-שנתיים — וכך יצאו שניהם נשכרים.

הכל עבר בשלום. הדיילת נישאה לצעיר. בהיותה אשה נשואה היה עליה, כמובן, לפשוט את מדי-הדיילת שלה ולהיפך ל-עקרת-בית פשוטה.

אך הנשואים לא החזיקו מעמד: כעבור כמה חודשים התגלה לבעל הצעיר חלק ממעלילה של אשתו, בעת היותה דיילת, וזה סיפק לו סיבה טובה לגט.

חבר קבוע אחר של הדיילות נהנה, תחילתו, מאור מן העובדה כי נערתו שירתה בחור דיילת. היא היתה חוזרת מכל טיסה כשהיא עמוסה-מתנות: חולצות מלונדון, מכנסים מניו-יורק, עניבות מפאריס, קאוויאר מתורכיה. הוא היה אף מתפאר באוני-הכריו כמה היא נדיבה.

עד שיום אחד נפקחו עיניו. הסתבר לו, כי פרץ המתנות שהוא מקבל עולה בהרבה על סכומי-המשכורת אותה משתכרת חברתו כדיילת.

כי דיילת מתחילה באל-על מרוויחה בערך 300 ל"י לחודש. חקירה קצרה גילתה לו שהמתנות שחברתו מביאה לו נקנות ב-כספי אחד הטייסים. כנראה שמצפונם של הדיילות והטייס נקף בהם, על מה שהם מועילים לבחור — והם בחרו לפצותו ב-מתנות.

לאחר הגילוי לא היה כבר לדיילת ולטייס למי לקנות מתנות — אלא אם כן בחרו להביא אותן לאשתו של הטייס.

חמור יותר היה המיקרה של הדיילת שנכנסה להריון מאחד מאנשי צוותות-האוויר. היא פרשה בחיפזון מההחברה — אבל לא לפני שהכירה חתן מיועד, באחת הטיסות: האכס-דיילת נישאה לתיר מאחת מארצות דרום-אמריקה, וילדה לו את הילד. האב האמיתי דואג לבקר אותם, אחת לשנה, בארץ מגוריהם.

תמונה זו, שהיא רק טיפה אחת מים-הסיפורים על חיהם האינטימיים של צוותות האוויר של אל-על, מעלה מחדש את השאלה: מדוע מתקבלות כדיילות באל-על רק נערות צעירות, יפות ורוחות?

כל דיילת כזו מהווה פיתוי לאיש-צוות מבוזר ונשוי. בהרבה מיקרים גורם הדבר לטראגדיות משני הצדדים — גם מצד משפחתו של הטייס או הנווט, וגם מצד חברה הקבוע של הדיילת.

אין ספק שאחוז חיהם-משפחת ההרוסים, בין עובדי אל-על, היה יורד בהרבה לו התקבלו באל-על כדיילות גם נשים מביגורות ושואות. מספר חברות בעולם כבר הגיעו למסקנה זו. בהרבה חברות טסות כיום דיילות נשואות.

בסופו של דבר אין מתפקדה של ה-דיילת להיות ואמא או מלכת-יופי, אלא מל-צריית טובה ומאומנת. נראה שגם הנהלת אל-על תצטרך להגיע בזמן הקרוב למסקנה זו.

